

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lčino jako bezdůvodné, zároveň však změnil v odpor vzatý nález upraviv jej ve smyslu změněné žádosti stavebního družstva.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto:

Jak shora uvedeno, byla předmětem řízení před první stolicí žádost stavebního družstva »Svépomoc« za vyvlastnění pozemků ve výměře 15.036 m² z pozemkových parcel č. kat. — — v B., náležejících vlastnický st-lce na stavbu 25 rodinných resp. dělnických domků, s příslušnou komunikací. Během řízení odvolacího změnilo družstvo svoji původní žádost v ten smysl, že žádalo nyní pouze o vyvlastnění plochy 12.083,2 m² na stavbu 16 rodinných domků, z nichž dvou s malými provozovny živnostenskými, jakož i na potřebnou komunikaci a vodoteč.

Tím, že nyní družstvo žádalo za vyvlastnění zcela jiné výměry půdy, jež ani plošně nekryla se plně s půdou rozhodnutím první stolicí vyvlastněnou, a tím že změnilo i projekt, pro nějž vyvlastnění žádáno jak co do počtu domků, tak i co do určení jich (projektována nyní i stavba dvou živnostenských provozoven) odvolalo družstvo samo svoji původní žádost a nahradilo ji žádostí zcela novou. Tím však také odňalo právní podklad rozhodnutí první stolicí, jehož přezkoumání stalo se tím bezpředmětným.

O nové žádosti družstva, podané v konečné úpravě dne 21. srpna 1922, tedy za platnosti zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. mělo být podle § 4 cit. zák. zavedeno řízení za účelem zjištění, jsou-li splněny podmínky §§ 2 a 3 tohoto zák., a podle § 4 cit. zák. byl povolán k provedení tohoto řízení okr. úřad pol. Nebyla tedy zsp oprávněna o tomto novém návrhu v řízení odvolacím rozhodovati, nýbrž bylo její povinností vrátiti návrh ten stolicí první k příslušnému projednání. Jestliže tak neučinila, nýbrž projednala návrh ten sama, vycházejíc zřejmě z mylného právního názoru, že tak učiniti může, dopustila se tím nezákonnosti, pro niž bylo rozhodnutí její zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo lze zabývat se ještě dalšími námitkami stížnosti.

Č. 3148.

Dávka z přírůstku hodnoty: Není nezákonné, považuje-li úřad za zcizovací hodnotu předmětů horního vlastnictví — dle smlouvy společenské na účet vkladu jednoho ze společníků vnesených — peněžní hodnotu, za niž nemovitosti ty byly převzaty a jež ve smlouvě společenské byla určena.

(Nález ze dne 22. ledna 1924 č. 978).

Věc: Firma Union-Braunkohlengewerkschaft v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dle prohlášení z 23. ledna 1918 a společenské smlouvy z 14. září 1917 byly předány firmou Union-Braunkohlengewerkschaft v P. dolové míry a přebytky ve vložkách horních č. — — firmě Braunkohlenwerke Willomitz, Gesellschaft m. b. H.

Platebním rozkazem insp. zem. dávek v Praze ze 7. prosince 1922 vyměřena dávka z přírůstku hodnoty na podkladě nabývací hodnoty 53.600 K soudním odhadem zjištěné a zcizovací hodnoty dle vlastního udání firmy Union Braunkohlegewerkschaft 136.000 M při kursu 14. září 1917 $100 M = 155 K$ $60 h = 211.616 K$.

Rekursu, v němž mimo jiné bylo namítáno, že horní majetek byl ovšem ve společenské smlouvě oceněn na 136.000 M, to že je však pouze aktivní cena určená jediné pro zjištění poměru na zisku, kdežto ve skutečnosti za přínos postupující ničeho neobdržela, naopak byla transakcí tou poškozena, takže není zde žádného přírůstku, žal. úřad nevyhověl. — — —

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto: — — —

Dle vlastního udání vnesla st-lka do společenského jmění nově utvořené společnosti s ručením omezeným předměty horního vlastnictví, které se staly vlastnictvím nové společnosti, tedy subjektu zcela rozdílného.

Český dávk. řád v § 1, odst. 1 ustanovuje, že při knihovním převodu nemovitosti ležící v obvodu platnosti tohoto řádu vybírá se dávka z přírůstku hodnoty, a v odst. 2, že převodu nemovitosti rovná se přínos její do majetku společnosti společníkem.

Jestliže takovou majetkovou transakci zákon na rověň staví převodu nemovitosti a podrobuje ji dávce z přírůstku hodnoty dle ustanovení dávkového řádu, jest nerozhodno, že transakce ona nebyla provedena ve formě p r o d e j e v pravém slova smyslu.

Dle § 6 zák. ze 6. března 1906 č. 58 ř. z. jest přípustno, aby společník na místo peněžního vkladu vnesl do společenského jmění jiný majetkový předmět, avšak v takovém případě započítává se společníku na účet jeho kmenového vkladu náhrada za majetkový předmět společností převzatý a musí předmět ten i jeho peněžítá hodnota ve smlouvě společenské určitě a plně stanovena býti. Tato pevná hodnota, za kterou se majetkový předmět přejímá, zřejmě představuje c e n u z c i z o v a c í ve smyslu dávk. řádu.

St-lka v rekursu výslovně uvádí, že přínos oněch dolových měř při založení společnosti byl oceněn na 136.000 M a že tato cena byla podkladem společenského poměru.

Vzal-li vyměřující úřad za takového stavu věci za základ vyměření dávky z přírůstku hodnoty zcizovací hodnotu dle ceny udané st-lkou obnosem $136.000 M = 211.616 K$, měl pro to dostatečný podklad.

Dle § 1 d. ř. není předmětem dávky zisk, který v majetku zcizitele se realizuje a číselně projevuje, nýbrž dávka z přírůstku hodnoty postihuje objektivně daný přírůstek hodnoty nemovitosti, jak jasně vyjádřeno v § 5 řádu, dle něhož platí za přírůstek hodnoty rozdíl mezi zcizovací a nabývací hodnotou nemovitostí.

Jestliže tedy žal. úřad za zcizovací hodnotu předmětů horního vlastnictví dle smlouvy společenské na účet vkladu st-lky vznesených považoval peněžní hodnotu, za niž nemovitosti byly převzaty a jež ve společenské smlouvě byla určena, a vzhledem k nabývací hodnotě stížností nepopírané zjistil přírůstek hodnoty a tento přírůstek podrobil dávce, nelze tomuto jeho postupu vytýkati vadnost aneb nezákonnost.

Bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.